

ради това погина отъ Голоса, надгледвай неговъ-
тъ сиротъ вдовицъ съ нейны тѣ двѣ дечица-

Дѣвоицицъ Бертъ, коя то ще ти предаде пи-
смо-то, кога ся върнешь отъ войнъ, богато ѝ
обдари, защото тя е дошла на тъмничны-тъ про-
зорь съ опасность на животъ-тъ си, и донесла
ми е свещь, перо, мастило и книгъ.

На подайници-тъ си бѣди благъ и милостивъ
бѣща и Господарь Потруди ся да имашь надъ и-
маніе-то си добры, благи и вѣрны надзиратели
кои то не ще угнѣтаватъ подчинены-тъ народъ
нито да правѣтъ притѣсненія.

И сега последний пѣтъ ти казвамъ съ Бо-
гомъ остани мой любезный и дражайшій супруже,
съ Богомъ остани (*Графъ -тъ съдва и плаче*).

Волфъ. Какво мислете сега милостивый Го-
сподине?

Графъ-тъ. Ахъ, сега видѣхъ мой Волфе, че вы
имате право. — Идете и оковете Голоса въ оно-
вы, и го доведете предъ мене подъ стражъ.

Волфъ. О Боже! сега ще го распорѣ живъ,
а не само да го оковъ въ оковы като куче, и да
го довихрѣ вързанъ подъ стражъ (*отважда, а
Графъ-тъ става и ходи изъ собѣ-тъ*).

ПОЗОРИЩЕ V.

Графъ-тъ. (*Самъ си*).

О смърть! защо мя не умори; защо мя
неземешь отъ тойзи свѣтъ, за да не направимъ
вече таквози насиліе? О Геновево, Геновево,